

העתקות לינאריות

התנאים את שמקיים את שמקיים $f\colon R^n \to R^m$ הגדרה: מרחבים לינארית פונקצייה בין 2 מרחבים לינארית היא פונקצייה בין 2 מרחבים הבאים עבור $u,v\in R^n$

$$f(u+v) = f(u) + f(v) .1$$

$$f(av) = af(v)$$
 .2

על מנת להוכיח שפונקצייה f היא העתקה לינארית יש להוכיח את 2 התנאים, ניתן גם כן להוכיח כי f(u+av) = f(u) + af(v)

$$f\begin{pmatrix} \rightarrow \\ 0 \end{pmatrix} = \stackrel{\rightarrow}{0}$$
 :תכונה של העתקה

. כלומר אם \overrightarrow{f} לא העתקה לינארית f לא העתקה לינארית f

A אם העתקה לינארית היא ממרחב n למרחב m אז ניתן לייצג את העתקה באמצעות מטריצה $f(v) = A_f \cdot v$ בסדר m imes n ואז העתקה תפעל באופן הבא

$$f\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = x + y = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$$
דוגמא להעתקה לינארית מ $f \colon F \colon \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^3$ דוגמא להעתקה לינארית מ

הרכבת 2 העתקות לינאריות זה למעשה ההכפלה 2 המטריצות המיצגות

:עבור העתקה $f:V \to W$ אזי

$\{u \in V \mid T(u) = 0\}$: kerf גרעיון של העתקה לינארית

- kerf(v) = 0 כל וקטור $v \in V$ כל וקטור
- V הגרעיון הוא תת מרחב של המרחב •
- $kerf = \{0\} \Leftrightarrow u$ "העתקה היא חח"ע

: f על מנת למצוא גרעיון עבור העתקה

- 1. נמצא את העתקה ע"י מטריצה מייצגת
- 2. נפתור את מערכת המשוואות של אותה המטריצה
- 3. הפתרונות זה בעצם הבסיס של הגרעיון, היות וכל פתרון שמצאנו אזי הכפלה שלו במטריצה תביא אותנו לוקטור ה0, ולכן גם צירוף לינארי של כל פתרון יביא אותנו לוקטור האפס.

$\{v \in W \mid \exists u \in V : T(u) = v\} : imgf$ תמונה של העתקה לינארית

- קבות כל הוקטורים ב W שניתן לקבל אותם כתוצאה מהעתקה לינארית $oldsymbol{\omega}$
 - W התמונה היא תת מרחב של הטווח \bullet
 - $imgf = W \Leftrightarrow$ העתקה f היא על

: f על מנת למצוא תמונה עבור העתקה

המרחב שפורש את Imgf זה מרחב העמודות הבלתי תלויות ולכן נכניס את העמודות למטריצה בשורות, נדרג, כל השורות שאינם 0 זה הבסיס לתמונה

אם $f^{-1}(v)$ היא ט"ל (טרנסופרמציה לינארית \equiv העתקה לינארית חח"ע ועל, אזי קיימת f(v) אם אם f(v) ש ע מנת למצוא את ההופכית של f נבנה מטריצה $f(f^{-1}(v))=v$ ש $f(f^{-1}(v))=v$ (I $f^{-1}(v)$)

$$f: V \to W$$
 עבור ט"ל $dim(kerf) + dim(imf) = dim V$ משפט המימיידים:

בהינתן התרגיל מהסוג הבא:

 $T(v_1)=w_1$ נתון $T\colon \mathbb{R}^n o \mathbb{R}^m$ שמקיים $T\colon \mathbb{R}^n o \mathbb{R}^m$ נתון לקבוע האם דיימת שמקיים $T(v_n)=w_n$

הנתון, ואם כן למצוא את העתקה ולקבוע האם היא יחידה.

משפט: יהיו V,U מרחבים וקטורים V מרחבים וקטורים ויהי $\{v_1,v_2...v_n\}$

 $T(v_1)=u_1$ בין אזי קיימת ט"ל יחידה $T\colon V o U$ כך ש $\{u_1,u_2\dots u_n\}$ ויהי ויהי ויהי קטורים כלשהם ב $T(v_n)=u_n$

xן אין אין דער את אין דער אין נכניס אין אין אין דער אין דער אין אין דער אין דער אין דער אין אין אין אין דער איין דער אין ד

2. אם יש שורת אפסים, אז נבדד את המשוואה שיצא לנו בצד, נפעיל ט"ל ונבדוק היא היא מתקיימת. אם היא לא מתקיימת אז יש סתירה, ולכן לא קיימת העתקה לינארית שמקיימת את הנתון. אם היא כן מקיימת, אז **נשלים** לוקטורים הבלתי תלויים עוד וקטורים בת"ל כך שלמרחב $\it V$ יהיה $\it n$ וקטורים, אולם נגיד כי העתקה היא $\it t$ יחידה כי יכולנו להשלים איזה וקטור שנרצה.

$$I \mid \frac{(A_T)^T}{(A_T)^T}$$
ונדרג עד ונדרג עד ונדרג עד שורות ונדרג עד שורות מטריצת שורות ונדרג עד $[v_n] \mid [w_n]$

4. נבצע בדיקה על הנתון

: עבור פולינומים

כל פולינום מהצורה ax^2+bx+c ניתן לביטוי ע"י וקטור מהצורה ax^2+bx+c ולכן נעבור לצורה וקטורית

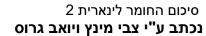
בהינתן $T:\mathbb{R}^3 o \mathbb{R}^3$ זה בתכלס $T(ax^2+bx+c)=(a+c)x^2+bx+c$ כך ש

ואז פותרים רגיל T(a,b,c)=(a+c,b,c)

הערכה כללית:

מטריצה של הפולינומים

 $A = \{a_1, ..., a_3\}$ מצא העתקה בבסיס [$T]_E^E$ מצא העתקה בהינתן בהינתן מהסוג:

'דרך א

 $[T]_A^A = P_{A \leftarrow E} \cdot [T]_E^E \cdot P_{E \leftarrow A}$

A כאשר $rac{P_{E\leftarrow A}}{}$ היא העמודות של בסיס

כאשר $[T]_E^E$ היא העתקה הנתונה

 $(P_{E\leftarrow A})^{-1}$ כאשר $P_{A\leftarrow E}$ היא

'דרך ב

A מצא את וקטור הקרודינטות ביחס לבסיס.1 $f(x,y,z)\cdot a_1 +$

 $f(x,y,z) = f(x,y,z) \cdot a_2 + c$ כלומר מצא את כלומר $f(x,y,z) \cdot a_3$

על מנת למצוא זאת, אנחנו מחפשים צירוף לינארי של וקטורי הבסיס A ולכן נכניס את וקטורי הבסיס של A כעמודות ונצמיד להם פתרון כללי. נדרג עד קבלת מטריצת היחידה

2. נפעיל את העתקה על כל אחד מעברי הבסיס

3. נבטא כל אחד מהוקטורים שקבלנו כצירוף לינארי של איברי A הבסיס A, בשביל זה יש את וקטור הקורדינטות. נסמן את מקדם בצבע

המטריצה שקבלנו מהצבעים, נשחלף אותה. זו המטריצה 4. המייצגת של העתקה בבסיס A

הוכחות:

$$f\left(\overrightarrow{0}\right) = \overrightarrow{0}$$

הוכחה

 $u_1,u_2\in V$ עבור כל $T(u_1+u_2)=T(u_1)+T(u_2)$ עבור כל f

$$T(u_1-u_1)=T(u_1)-T(u_1) o T(\vec{0})=\vec{0}$$
 נבחר עב ולכן נקבל כי $u_2=-u_1$ נבחר נבחר

 $kerf = \{ \overrightarrow{0} \} \Longleftrightarrow$ העתקה f היא חח"ע

הוכחה:

יש צורך להוכיח גרירה דו כיוונית

 $kerf = \{ \vec{0} \}$ צד ראשון: נניח כי f הינה העתקה חח"ע ונוכיח כי

f(0)=0 נניח בשלילה כי קיים וקטור v
eq 0 כך ש $v \neq 0$, ידוע כי עבור כל ט"ל מתקיים ש

בסתירה להנחה כי f חח"ע

עד שני: נניח כי $kerf = \{\vec{0}\}$ ונוכיח כי $kerf = \{\vec{0}\}$

u=v צ"ל א h(u)=h(v) נניח כי

$$h(u) = h(v) \rightarrow h(u) - h(v) = 0$$

h(u) - h(v) = h(u - v) = 0 לפי תכונות של ט"ל מתקיים כי

u-v=0
ightarrow u=v ולכן והקטור היחידי שמעביר ל0 הינו ולכן ולכן והקטור אפי וולכן והקטור היחידי שמעביר ל

מרחב העמודות פורש את התמונה

הוכחה:

טענת עזר:

תהי העתקה לינארית v_1,\dots,v_n אזי $h(v_i)$ כאשר v_1,\dots,v_n מיוצגת לפי הבסיס $h:V\to U, h(v)=Av$ אזי $h(v_i)$ שווה $h(v_i)$ אזי $h(v_i)$ אזי $h(v_i)$ שווה $h(v_i)$

הוכחה:

. לכן, v_i הוא וקטור מהבסיס, הוא מהצורה $(0,\dots,1,\dots,0)$ כאשר ה-1 במקום ה v_i אזי: אם v_i מורכבת מהעמודות v_i , אזי:

$$h(v_i) = Av_i = 0c_1 + \dots + 1c_i + \dots + 0c_n = c_i$$

נחזור לטענה המקורית:

העמודות של A פורשות את התמונה של ההעתקה.

הוכחה:

נבחר וקטור כלשהו מהתמונה: $w \in V, h(w) \in Im(h)$. נייצג אותו כצירוף לינארי:

$$w = \alpha_1 v_1 + \dots + \alpha_n v_n$$

A כצירוף לינארי של עמודות h(w) נרצה להציג את

$$h(w) = h(\alpha_1 v_1 + \dots + \alpha_n v_n)$$
$$= \alpha_1 h(v_1) + \dots + \alpha_n h(v_n)$$

ולפי טענת העזר:

$$= \alpha_1 c_1 + \cdots + \alpha_n c_n$$

משפט: יהיו
$$V,U$$
 מרחבים וקטורים V ויהי $\{v_1,v_2...v_n\}$ ויהי

$$T(v_1)=u_1$$
 ניהי $T:V o U$ וקטורים כלשהם ב U אזי קיימת ט"ל יחידה $T:V o U$ כך ש $\{u_1,u_2\dots u_n\}$ ויהי ויהי $T(v_n)=u_n$

הוכחה:

 $T:V \to U$ הוכחה: נגדיר

$$v = a_1 v_1 + \cdots a_n v_n$$
 ולכן $v \in V$ יהי

$$T(v) = a_1 u_1 + \cdots a_n u_n$$
 נגדיר

נראה קיום, כלומר נראה שזו העתקה לינארית:

: באופן הבא V באופן הבסיס של אחד מהם יש הצגה עפ"י הבסיס של ולכן לכל אחד מהם יש הצגה ע

$$v_1=a_1v_1+\cdots a_nv_n$$

$$v_2=b_1v_1+\cdots +b_nv_n$$

$$v_1+\beta v_2=(a_1+\beta b_1)v_1+\cdots (a_n+\beta b_n)v_n$$
 ולכן

: נשים לב כי

$$T(v_1 + \beta v_2) = (a_1 + \beta b_1)u_1 + \dots + (a_n + \beta b_n)u_n$$

= $a_1u_1 + \dots + a_nu_n + \beta b_1u_1 + \dots + \beta b_nu_n = T(v_1) + \beta T(v_2)$

נוכיח יחודיות:

$$S(b_1) = u_1$$
 בניח שקיימת העתקה $S\colon V \to U$ המקיימת נניח שקיימת נניח א

: ולכן
$$v = a_1 b_1 + ... + a_n b_n$$
 יהי

$$S(v) = S(a_1b_1 + ... + a_nb_n) = a_1S(b_1) + ... + a_nS(b_n) =$$

$$= a_1T(b_1) + ... + a_nT(b_n) = T(a_1b_1 + ... + a_nb_n) = T(v)$$

.מכאן T=S ולכן T יחידה

הוכחה כי ker(T) היא תת מרחב וקטורי

הוכחה:

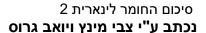
על מנת להוכיח שker(T) היא תת מרחב וקטורי של הוכיח ter(T)

 $0 \in ker(T)$.1

$$T(0) = 0$$
 כי $0 \in ker(T)$

$$u + v \in ker(T)$$
 אזי $u, v \in ker(T)$ יהיו.

$$u,v \in ker(T)$$
 הוכחה: ידוע כי

$$u+v \in \ker(T)$$
 ולכן $T(u+v) = T(u) + T(v) = 0 + 0 = 0$ נשים לב כי

 $au \in ker(T)$ אזי $u \in ker(T), a \in R$. יהיו

 $av \in \ker(T)$ צ"ל $a \in R$ וכי $v \in \ker(T)$ ידוע כי

 $av \in \ker(T)$ ולכן T(av) = aT(v) = 0 נשים לב כי

הוכחה כי Im(T) היא תת מרחב וקטורי

הוכחה:

על מנת להוכיח שIm(T) היא תת מרחב וקטורי של להוכיח Im(T)

 $0 \in Im(T)$.1

T(0) = 0 כי $0 \in Im(T)$

 $u+v\in Im(T)$ אזי $u,v\in Im(T)$. 2

 $T(u_1)=u$, $T(u_2)=v$ פך ש $u,v\in Im(T)$ ולכן $u,v\in Im(T)$ ידוע כי

 $u + v \in Im(T)$ ולכן $T(u_1 + u_2) = T(u_1) + T(u_2) = u + v$ ולכן

 $au \in Im(T)$ אזי $u \in Im(T), a \in R$. יהיו

T(u) = v כך ש $\exists u \in U$ ולכן $v \in Im(T)$ ידוע כי

 $av \in Im(T)$ ולכן וT(au) = aT(u) = av נשים לב כי

$f: V \to W$ משפט המימדים : עבור העתקה dim(kerf) + dim(kerf) = dimV

הוכחה:

. בסיס לתמונה $\{T(u_1), T(u_2), \dots, T(u_l)\}$ בסיס לגרעין, ו

נוכיח ש $\{v_1,...,v_k,u_1,...u_l\}$ בת"ל

 $i\in [k]$ עבור כל $a_i=b_j=0$ צירוף לינארי. צ"ל כי $a_1v_1+\dots+a_kv_k+eta_1u_1+eta_lu_l=0$ יהא

נפעיל את f ונקבל ש:

$$f(a_1v_1 + \dots + a_kv_k + \beta_1u_1 + \beta_lu_l) = f(0)$$

ולכן

$$a_1f(v_1)+\cdots+a_kf(v_k)+\beta_1f(u_1)+\cdots+\beta_lf(u_l)=0$$

$$f(v_1) = f(v_2) = \dots = f(v_k) = 0$$
 ולכן $v_1, \dots v_k \in Kerf$ ידוע כי

: ולכן נקבל כי

$$\beta_1 f(u_1) + \dots + \beta_l f(u_l) = 0$$

 $\forall j \in [l] \ b_j = 0$ אבל $\{f(u_1) \dots f(u_l)\}$ מהווים בסיס לתמונה ובפרט הם בלתי תלויים לינארית ולכן

ולכן הם בת"ל ולכן הם בסיס לגרעין ולכן הם מת"ל , $a_1v_1+\dots+a_kv_k=0$ ולכן קבלנו ש $i\in[k]$. $\forall i\in[k]$

V פורשת את $\{v_1,...v_k,u_1...u_l\}$ פורשת את

היות $f(v)=a_1f(u_1)+\cdots+a_lf(u_l)$ כך ש כך $a_1\dots a_l\in\mathbb{F}$ קיימים סקלרים לכל לכל לכל קיימים סקלרים בסיס לתמונה ולכן: $\{f(u_1)\dots f(u_l)\}$ ו

$$f\left(\underbrace{v-a_1u_1-\cdots-a_lu_l}_{\rightarrow\,\in\,Kerf}\right)=0$$

נעביר אגף ונקבל כי , $v-a_1u_1-\cdots-a_lu_l=eta_1v_1+eta_lv_k$ ומכאן

$$v = a_1 u_1 + \dots + a_l u_l + \beta_1 v_1 + \beta_l v_k$$

V את זו פורשת זו ולכן קבוצה או אכן אכן אריי של או פורשת של פורשת את עלומר ניתן להגיע כל $\mathbf{v} \in \mathbf{V}$ כלומר ניתן להגיע כל

$$V$$
-ל פריס את את את "בס"ל ופורשת בסיס ל $\frac{\left\{v_1, \dots v_k, \underbrace{u_1 \dots u_l}_{dimKerf}, \underbrace{u_1 \dots u_l}_{dimImf}\right\}}{dimImf}$

dimkerf + dimImf = dimV מכאן ש

נושא הבא

מעבר בין בסיסים

וקטור קורדינטות

$$[v]_B$$
 ומסומן מוסף בבסיס v בביסות של וקטור זה נקרא וקטור זה נקרא וקטור הקוארדינטות וקטור $\begin{pmatrix} a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix}$

 $B=\{b_1,b_2,b_3\}$ על מנת למצוא וקטור קורדינטות מעל שדה $\mathbb R$ מעל מרחב וקטורי $\mathbb R^3$ עבור הבסיס a,eta,γ כלומר מחפשים a,eta,γ כך שa,eta

$$v = a \cdot b_1 + \beta \cdot b_2 + \gamma \cdot b_3$$

$$m{b}$$
 כאשר [$m{b}$], וקטור זה נקרא וקטור קורדינטות של בסיס (ר $[v]_b = [m{\beta}]$

נבנה מטריצה ($B\mid v$) כאשר B הם וקטורי הבסיס בעמודות ואנחנו מחפשים את נבנה מטריצה ($B\mid v$) המשוואות, כי הפתרון יהיה בדיוק

דרך נוספת היא להכניס את וקטורי הבסיס B כעמודות ולהצמיד להם וקטור כללי (x,y,z), נדרג את המטריצה למטריצת היחידה ונקבל , ואז נקבל כי

$$(x,y,z) = ig($$
משוואה שלישית $ig) \cdot b_1 + ig($ משוואה שנייה $ig) \cdot b_2 + ig($ משוואה שלישית $ig) \cdot b_3$

v עבור כל $[v]_b=(u]_b$ עבור ראשונה עבור (משוואה שלישית משוואה שנייה עבור, משוואה שלישית

: מטריצת מעבר בין בסיסיים

 $\mathsf{P}_{\mathsf{R}\leftarrow\mathsf{A}}$: מטריצת מעבר מבסיס A לבסיס

לדוגמא אם וקטורי הבסיס של $B=\{b_1,b_2\}$ ווקטורי הבסיס של לדוגמא אם וקטורי הבסיס של $B=\{b_1,b_2\}$ לדוגמא אם וקטורי הבסיס של A) $P_{B\leftarrow A}=[[a_1]_b,[a_2]_b]$ הינה

על מנת למצוא את מטריצת המעבר $P_{\mathbf{B}\leftarrow\mathbf{A}}$ נבנה את המטריצה ($B\mid \mathbf{A}$) של עמודות ונדרג עד שנקבל $P_{\mathbf{B}\leftarrow\mathbf{A}}$

בתכלס אנחנו עושים הרבה פעולות חוזרות כי על מנת למצוא את $[a_1]_b$ אז נכניס את וקטורי הבסיס, וכי על מנת מערכת המשוואות, ואז נעשה שוב רק עבור a_1 וכו', פעמודות ונצמיד אליהם את a_1 ואז נפתור את מערכת המשוואות, ואז נעשה שוב רק עבור b וכיע מטריצה b שמורכבת כעמודות.

- $P_{B\leftarrow A}\cdot [\mathbf{v}]_a=[v]_b$ מטריצת המעבר מקיימת כי
- $(P_{A\leftarrow B})=(P_{B\leftarrow A})^{-1}$ ומתקיים כי $P_{A\leftarrow B}$ ומתקיים כי למטריצה ההופכית למטריצה $P_{B\leftarrow A}$ היא

תיהי ט"ל $T\colon U \to V$ ויהי A בסיס ל-U ו U בסיס ל-U ויהי $T\colon U \to V$ היא המטריצה בסיס ל-U ויהי U בסיס ל-U ומתקיים כי U במרחב U בבסיס U למרחב U בבסיס

$$[A_T]_A^B = P_{B \leftarrow E} \cdot [A_T]_E^E \cdot P_{E \leftarrow A}$$

נושא הבא

ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים

אשר נקרא $Av=\lambda v$ עבור סקלר λ אשר נקרא הגדרה: עבור מטריצה λ וקטור ν השונה מוקטור ה λ המקיים λ ונהוג להיות מסומן ב ν הינו הוקטור עצמי המתאים לערך עצמי λ ונהוג להיות מסומן ב

 $A - \lambda I$ מטריצה אופיינית: המטריצה

פולינום אופייני: פוליינום אופייני של A מסומן ע"י פולינום אופייני: פוליינום אופייני של A מסומן ע"י פולינום אופייני: פוליינום אופייני של מסומן ע"י מסומן ע"י פולינום התלוי במשנה ל מפתיחת מפתיחת (A

A על מנת למצוא ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים עבור המטריצה

- 1. נבנה מטריצה אופיינית
- $p_a(\lambda) = 0$ נמצא את הפולינום האופייני עבור.
- 3. הפתרונות למשוואה הינם הערכים העצמים ($\lambda_1,\lambda_2\dots\lambda_n$) כאשר לכל ערך עצמי ייבוי הפתרונות למשוואה של של אותו ערך עצמי, לדוגמא עבור הפולינום האופייני ($\lambda-3$) אזי האלגברי והוא החזקה של של אותו ערך עצמי, לדוגמא עבור הפולינום האופייני של λ הוא 100 הריבוי האלגברי של λ
- 4. עבור כל λ_i נמצא את הוקטור עצמי, על מנת למצוא את הוקטור עצמי נציב λ_i במטריצה האופייני, ונפתור את מערכת המשוואות, הפתרון למערכת המשוואות הוא הוקטור עצמי, הריבוי הגאומטרי של וקטור עצמי הוא מספר הוקטורים העצמיים ששייכים לאותו ערך עצמי λ_i

נשים לב כי עבור כל λ ערך עצמי, יש לפחות וקטור עצמי אחד, היות ולפתרון של המטריצה האופיינית עבור משוואה הומוגנית יש תמיד פתרון אחד לפחות, הפתרון הטרוואלי.

נשים לב כי לכל וקטור עצמי שהגיעו מתוך פתרון של מערכת משוואות הומגנית אז גם כן צירוף לינארי שלהם הוא גם כן וקטור עצמי ולכן מרחב עצמי הוא מרחב שמכיל את כל הצירופים הלינארית לינארי שלהם הוא גם כן וקטור עצמי ולכן מרחב עצמי הוא עבור $v_{\lambda_2}=(2,2,2)$ ו $v_{\lambda_1}=(1,0,1)=0$ אזי $V=sp\{(1,0,1),(2,2,2)\}$

ריבוי אלגברי של ערך עצמי הוא תמיד ≤ מריבוי גיאומטרי של ערך עצמי

וקטורים עצמיים השייכים לערכים עצמיים שונים הם בלתי תלויים לינארית

משפט קיילי המילטון: כל מטריצה מאפסת את הפולינום האופייני שלה.

$$(A-I)^2(A-2I)=0$$
 אזי $p_a(\lambda)=(\lambda-1)^2(\lambda-2)$ כלומר אם

שימוש במשפט קיילי המילטון:

1. למצוא מטריצה הופכית , לדוגמא אם 0 אז ניתן $(A-I)^2(A-2I)=0$ אז ניתן לפתוח את מטריצה הופכית , לדוגמא אם 1 למצוא $f(A)=A^{-1}$ אואז $A\cdot f(A)=I$

לא לכסינה A^{300} עבור A לא לכסינה 2.

על מנת למצוא את A^{300} נקח את A^{300} ב $(A-I)^2(A-2I)$ ואז נקבל כי

$$A^{300} = q * (A - I)^{2} (A - 2I) + r$$

כאשר בחזקה הכי גדולה במכפלה היא 3 והשארית היא עד אחד פחות $r \in [0,2]$

אבל ידוע כי $A^{300}=r$ ולכן נקבל כי $(A-I)^2(A-2I)=0$ במקום לעשות 300 מכפלות עשינו רק אבל ידוע כי לכל היותר 2 העלאות בחזקה עם כפל בסקלרים.

הוכחת משפט קיילי המילטון

הוכחה:

1 מלינארית XadjX = (detX)I ידוע כי

$$\mathrm{adj}(A)_{i,j} = (-1)^{i+j} |M_{j,i}|$$
 כאשר

ובפרט:

$$(A-\lambda I)adj(A-\lambda I)=\det(A-\lambda I)\,I$$

$$P_A(\lambda)=c_n\lambda^n+\dots+c_{n-1}\lambda^{n-1}+\dots+c_1\lambda+c_0$$
 נסמן
$$P_A(A)=c_nA^n+\dots+c_{n-1}A^{n-1}+\dots+c_1A+c_0=0$$
צ"ל כי

ידוע כי $(A-\lambda I)$ הינה מטריצה עם ע"ע עצמיים על האלכסון ולכן האלכסון של המטריצה המצורפת $(A-\lambda I)$ צמודה של $(A-\lambda I)$ מכיל בתוכו פולינום ב λ לדרגה לכל היותר $(A-\lambda I)$ וזה כי (מחקנו שורה ומחקנו עמודה) וזה קורה לכל תא באלכסון.

קבלנו מטריצה של פולינומים ולכן נוכל לייצר את המטריצה של הפולינומים באופן הבא:

$$adj(A - \lambda I) = B_{n-1}\lambda^{n-1} + \dots + B_1\lambda + B_0$$

 $n \times n$ כאשר של $B_i : i \in [1, n-1]$ היא מטריצה מסדר

 $(A - \lambda I)adj(A - \lambda I)$ כעת נסתכל על

$$(A - \lambda I)adj(A - \lambda I) = (A - \lambda I)(B_{n-1}\lambda^{n-1} + \dots + B_1\lambda + B_0) =$$

$$AB_0 + (AB_1 - B_0)\lambda + \dots + (AB_{n-1} - B_{n-2})\lambda_{n-1} + (-B_{n-1})\lambda^n$$

 $\det(A - \lambda I) I$ כעת נסתכל על

$$\det(A - \lambda I) I = c_0 I + c_1 I \lambda + \dots + c_{n-1} I \lambda_{n-1} + c_n I \lambda^n$$

$$(A - \lambda I)adj(A - \lambda I) = \det(A - \lambda I)I$$
 אבל ידוע כי

ולכן

: נכפיל את 2 האגפים ב A^i משמאל

$$c_0 I = AB_0$$

$$A^i c_i I : \forall i \in [1, n-1] = A^i (AB_i - B_{i-1})$$

$$A^n c_n I = A^n - B_{n-1}$$

: כעת נחבר את 2 המשוואות ונקבל כי האדום יצטמצם ולכן נקבל

$$c_n A^n + c_{n-1} A^{n-1} + \dots + c_1 A + c_0 I = 0$$

 $P_A(A)=0$ שזה בדיוק מה שרצינו, הוכחנו כי

נושא הבא

דמיון מטריצה ולכסון

 $A{\sim}B$ אזי נאמר ש A ו B דומות ונסמן A

AP = PB או $A = PBP^{-1}$ שו הופכית כך ש: P או אם קיימת מטריצה

: אם $A \sim B$ אז

- 1. דמיון מטריצה הוא יחס שקילות
 - |A| = |B| .2
 - tra(A) = tra(B) .3
- 4. יש להן את אותו פילום אופייני, אותם ערכים עצמיים, אותם ריבויים אלגבריים ואותם ריבויים גיאומטריים
 - $A^n \sim B^n$.5

מטריצה אלכסונית

$$A(v_1 \mid v_2 \mid ... \mid v_k \,) = (Av_1 \mid Av_2 \mid ... \mid Av_k \,)$$
 מוטבציה: ידוע כי

במידה ונמצא מטריצה P כך שAP=PD כאשר A אלכסונית, נוכל לחשב את A^n באופן מהיר.

$$\lambda_1 = 0 = 0$$
 מטריצה אלכוסנית מחפשים אלכוסנית ולכן א $D = 0 = 0$ אלכוסנית אלכוסנית מטריצה אלכוסנית הא D , $A^{\rm n} = PD^nP^{-1}$ כי $D = 0$

$$\begin{pmatrix}
A & \begin{pmatrix}
| & | & | & | \\
v_1 & v_2 & v_3 \\
| & | & | & |
\end{pmatrix} = \begin{pmatrix}
| & | & | & | \\
v_1 & v_2 & v_3 \\
| & | & | & |
\end{pmatrix} \begin{pmatrix}
x_1 & 0 & 0 \\
0 & x_2 & 0 \\
0 & 0 & x_3
\end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix}
| & | & | & | \\
Av_1 & Av_2 & Av_3 \\
| & | & | & |
\end{pmatrix} = \begin{pmatrix}
| & | & | & | \\
x_1v_1 & x_2v_2 & x_3v_3 \\
| & | & | & |
\end{pmatrix}$$

מכאן הגיע המוטבציה להגדיר ערכים עצמיים ווקטורים עצמיים של מטריצה, כי רצינו למצוא וקטור

מכאן הגיע הטענה שעמודות המטריצה של P הן וקטורים עצמיים של הגיע העמודות המטריצה האלכסונית. איניצה והערכים העצמיים של המטריצה האלכסון של המטריצה האלכסונית.

$$Av = \lambda v$$

$$(A - \lambda I)v = 0$$

כדי שלמשווה האחרונה יהיה פתרון לא טרוואלי, נדרוש שהמטריצה ($(A-\lambda I)$ תיהיה לא הפיכה כדי שלמשווה האחרונה יהיה פתרון לא טרוואלי, נדרוש לפול לא הפיכה $\det(A-\lambda I)=0$

 $A - \lambda I$: ולכן מטריצה אופיינית

 $P_{\Delta}(\lambda) = |A - \lambda I|$: פולינום אופייני

 $P_A(\lambda) = 0$ ערכים עצמיים: פתרון של הפולינום האופייני

ולכן אחרי שמוצאים את הערכים העצמיים $\lambda_1,\dots,\lambda_k$ מוצאים את הוקטורים העצמיים ע"י הצבת הערכים העצמיים במשוואה $(A-\lambda I)v=0$ ונפתור את מערכת המשוואות ההומגנית, מהדרישה ש הערכים העצמיים במשוואה לא הפיכה ישנם אינסוף פתרונות ל v ולכן דרגת החופש תיהיה לפחות 1 $(A-\lambda I)$

הגדרה: מטריצה אלכסונית היא מטריצה שכל האיברים בה חוץ מהאלכסון הם 0

נאמר שמטריצה A היא לכסינה או ניתנת לליכסון אם קיימת מטריצה אלכסונית D שדומה לה, כלומר $A=PDP^{-1}$ היימת מטריצה P הפיכה גם ש

- שווה ל מטריצה A מסדר n ניתנת ללכסון אם ורק אם סכום כל הריבויים הגיאומטריים שלה שווה ל מטריצה n
- מטריצה A מסדר n לכסינה אם לA יש n ערכים עצמיים כי לכל ערך עצמי יש לפחות וקטור n עצמי אחד
 - מטריצה A ניתנת ללכסון אם ורק אם הריבוי האלגברי של כל ערך עצמי שווה לריבוי הגיאומטרי שלו

באופן כללי, מטריצה היא לכסינה **אם ורק אם** הפולינום האופייני שלה מתפרק לגורמים ליניאריים, והריבוי האלגברי של כל ערך עצמי שווה לזה של הריבוי הגאומטרי. מכיוון שהריבוי הגאומטרי לעולם קטן או שווה מן הריבוי האלגברי, התנאי האחרון שקול לתנאי הבא: סכום הריבויים הגאומטריים של כל הערכים העצמיים שווה למימד המטריצה.

הערה: תמיד קיימת מטריצה P^{-1} היות ולכל וקטור עצמי השייכים לערכים עצמיים שונים הם בת"ל ולכן העמודות לא תלוייות לינארית ולכן $\det(P) \neq 0$ ולכן העמודות לא תלוייות לינארית ולכן $\det(P) \neq 0$

שימוש בלכסוו מטריצות:

$$A = \begin{pmatrix} -1 & 3 & 0 \\ 3 & -1 & 0 \\ -2 & -2 & 6 \end{pmatrix}$$
 נניח שנתונה לנו המטריצה

 A^{300} ואנחנו רוצים לחשב את

אז איך נעשה זאת ? במידה ו A לכסינה אז נעשה את השלבים הבאים, אם לא אז נשתמש בקיילי המילטון.

- A נמצא את הערכים העצמיים של מטריצה 1.
- עבור כל ערך עצמי A נמצא את הוקטורים העצמיים של מטריצה A
- שעל האלכסון הראשי שלה מופעים הערכים העצמיים של D שעל האלכסון נבנה מטריצה D לא משנה באיזה סדר, אולם ברגע שבחרנו סדר נבנה את מטריצה D בהתאם
 - נבנה מטריצה P כך שכל עמודותיה הם הווקטורים העצמיים שמתאים לערכים העצמיים P במטריצה D במטריצה
- D שלב האחרון, בגלל ש $A^{300}=PD^{300}P^{-1}$ אזי אזי $A=PDP^{-1}$ ולכן נחשב זאת, נשים לב כי 5 $D^{300}=orall d_{i,j}$ $\in D:\ do\ d_{i,j}=d_{i,j}^{300}$

הוכחות:

דמיון מטריצה הוא יחס שקילות

הוכחה:

יש צורך להוכיח:

1. רפלקסיבי

P = I עבור $A = PAP^{-1}$

<u>2. סימטרי</u>

$$B = MAM^{-1}$$
 נניח כי $A = PBP^{-1}$ צ"ל כי

P נשים לב כי אם נכפיל את צד שמאל ב P^{-1} וצד ימין ב

$$M = P^{-1}$$
 ולכן עבור $P^{-1}AP = B$ נקבל כי

3. טרנזטיבי

$$A{\sim}C$$
 נניח ש $A{\sim}B$ ו $A{\sim}B$ אז

$$C = MPAP^{-1}M^{-1} = (MP)A(MP)^{-1}$$
 ולכן ולכן $B = PAP^{-1}$ ידוע כי $C = MBM^{-1}$

|A| = |B|

הוכחה

$$|B| = |PAP^{-1}| = |P||A||P^{-1}| = |A|$$
 ולכן $B = PAP^{-1}$ ולכן $A \sim B$ ידוע כי

הוכחה על
$$|P||P-1|=1$$
 כאן

$$tra(A) = tra(B)$$

הוכחה:

$$tra(A) = tra(PBP^{-1}) = \frac{tra(PP^{-1}B)}{trace\ property} = tra(B)$$

יש להן את אותו פילום אופייני, אותם ערכים עצמיים, אותם ריבויים אלגבריים ואותם ריבויים גיאומטריים

הוכחה:

 $A \sim B$ יהיו מטריצות $A \sim B$, המקיימות:

:B נתבונן בפולינום האופייני של

$$P_B(\lambda) = |B - \lambda I| = |PAP^{-1} - \lambda I|$$

$$= |PAP^{-1} - \lambda PP^{-1}| = |P(A - \lambda I)P^{-1}|$$

$$= |P| \cdot |A - \lambda I| \cdot |P^{-1}| = |P| \cdot |A - \lambda I| \cdot \frac{1}{|P|}$$

$$= |A - \lambda I| = P_A(\lambda)$$

מכיוון שהפולינום האופייני שווה, גם כאשר נבדוק את הפתרונות של:

$$P_B(\lambda) = P_A(\lambda) = 0$$

נקבל תשובות זהות, המייצגות את הערכים העצמיים, עם ריבוי אלגברי זהה.

Pv הוא הע"ע המתאים של A, אזי אזי Pv הוא הע"ע המתאים של A, אזי אזי A הוא הע"ע המתאים של A.

B(Pv) הוכחה: נניח כי $Av = \lambda v$. נשקול את

$$B(Pv) = PAP^{-1}(Pv) = PAv = P\lambda v = \lambda(Pv)$$

. לכן, לכל ו"ע בA נוכל למצוא גם ו"ע בB. ומכאן שהריבוי הגיאומטרי שווה

$$A^n \sim B^n$$

הוכחה:

$$A=PBP^{-1}$$

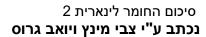
$$A^n=(PBP^{-1})^n=PB(P^{-1}P)B(P^{-1}P)\dots P^{-1}=PB^nP^{-1}$$
ולכן

ריבוי אלגברי של ערך עצמי הוא תמיד ≤ מריבוי גיאומטרי של ערך עצמי

הוכחה:

 $.(\lambda$ שיש לו ר"ג k נחפש את הר"א של $,\lambda_1$ עם ע"ע, n imes n מטריצה A

:כלומר, קיימים k ו"ע בת"ל $v_1 \dots v_k$, המקיימים

$$Av_1 = \lambda_1 v_1$$

$$Av_2 = \lambda_1 v_2$$

$$Av_k = \lambda_1 v_k$$

 $v_1 \dots v_k$ הפיכה, שk העמודות הראשונות שלה הן נגדיר מטריצה וגדיר מיכה, ש

 $B = P^{-1}AP, A \sim B$ נגדיר

(נקבל: P נקבל, P נקבל, העמודה הi של I (נקבל: $I = P^{-1}$

$$e_i = P^{-1}c_i$$

ובפרט, לפי העמודות שהרכיבו את P, עבור שהרכים: $1 \leq i \leq k$ מתקיים:

$$e_i = P^{-1}v_i$$

$$\lambda_1 e_i = P^{-1}(\lambda_1 v_i)$$

 $Av_i = \lambda_1 v_i$ תהיה, תהיה תשל אבור iבאופן דומה, העמודה הi של i

מכיוון שהגדרנו את B להיות:

$$B = P^{-1}(AP)$$

:תהיה, $1 \le i \le k$ לכן העמודה הi של

$$P^{-1}(\lambda_1 v_i) = \lambda_1 e_i$$

יכרות B נראות של מטריצה B נראות כך:

$$0 \lambda_1 0$$

$$0 \quad 0 \quad \lambda_1$$

k לכן, הפולינום האופייני של B יכיל את $(\lambda - \lambda_1)^k$. כלומר, יש ל λ_1 ר"א לפחות

 $A\sim B$ מכיוון ש- $A\sim B$, תכונה זו נכונה גם למטריצה

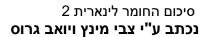
וקטורים עצמיים השייכים לערכים עצמיים שונים הם בלתי תלויים לינארית

הוכחה:

. תהי λ_1 מטריצה ריבועית. יהיו $\lambda_1, \dots, \lambda_k$ ע"ע שונים. ויהיו v_1, \dots, v_k ו"ע בהתאמה

 $(Av_i = \lambda_i v_i : Color (Av_i = \lambda_i v_i))$

 $\underline{.k}$ נוכיח באינדוקציה על

. וקטור יחיד הוא בת"ל. k=1

בת"ל: k-1 שהיא בת"ל שהיא בת"ל: k-1 בניח עבור קבוצה בגודל

נחפש את הפתרונות למשוואה⁽¹⁾: (נרצה להראות שקיים רק פתרון טריוויאלי)

$$\alpha_1 v_1 + \dots + \alpha_k v_k = 0$$

נכפול את משוואה (1) ב λ , ונקבל⁽²⁾:

$$\alpha_1 \lambda_1 v_1 + \dots + \alpha_k \lambda_1 v_k = 0$$

נכפול את משוואה (1) בA, ונקבל⁽³⁾:

$$\alpha_1 A v_1 + \dots + \alpha_k A v_k = 0$$

$$\alpha_1 \lambda_1 v_1 + \dots + \alpha_k \lambda_k v_k = 0$$

נחסר בין משוואה (2) למשוואה (3), ונקבל:

$$\alpha_2(\lambda_1 - \lambda_2)v_2 + \dots + \alpha_k(\lambda_1 - \lambda_k)v_k = 0$$

 $2 \leq i \leq k$ לפי הנחת האינדוקציה, קיים רק פתרון טריוויאלי

$$\alpha_i(\lambda_1 - \lambda_i) = 0$$

 $2 \le i \le k$ מכיוון שהע"ע שונים, נקבל לכל

$$\alpha_i = 0$$

נציב במשוואה (1), ונקבל:

$$\alpha_1 v_1 = 0$$

 $lpha_1=0$ מכיוון ש v_1 הוא ו"ע, לכן $v_1
eq 0$ ובהכרח גם

0ס שונים שלה שונים מל הערכים העצמיים שלה שונים מA

הוכחה:

תזכורת: אם למערכת המשוואות $\mathcal{A}x=0$ יש פתרון טרוואלי בלבד אז

. ערך עצמי של A אם ורק אם A איננה הפיכה $\lambda=0$. משפט 1.

אעבורו איים וקטור $v \neq 0$ נניח שקיים וקטור .A או ע"ע של א הוכחה. בוח גניח גניח אומר א הוכחה. או איי $\lambda = 0$ הוא ע"ע של אומר הוכחה. אומר אומר איי

$$v = \begin{pmatrix} v_1 \\ \vdots \\ v_n \end{pmatrix}, \quad A = \begin{pmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & \cdots & a_{nn} \end{pmatrix}$$

נוכל להגיד שלפיכך

$$\begin{cases} a_{11}v_1 + \dots + a_{1n}v_n = 0 \\ \vdots \\ a_{n1}v_1 + \dots + a_{nn}v_n = 0 \end{cases}$$

היא מערכת הומוגנית (בת n משוואות מn נעלמים). למערכת יש פתרון לא טריוויאלי, ולכן n אינה הפיכה.

, $v \neq 0$ נניח ש-A אינה הפיכה. נתבונן במערכת במערכת . Av=0 שינה הפיכה. נתבונן במערכת במערכת הפיכה . A אומרת ש-Av=0 הוא ע"ע של אומרת של בע"ע ולכן מתקיים אומרת בע"ע אומרת ש-Av=0

. $\det\left(A\right)=0$ איננה הפיכה אם ורק אם A .2 הערה

 $\det\left(\lambda I-A
ight)=0$ משפט 2. $\lambda\in\mathbb{F}$ אם ורק אם מטריצה $A\in M_n(\mathbb{F})$ משפט $\lambda\in\mathbb{F}$

נושא הבא

מכפלה פנימית

מכפלה פנימית בין 2 וקטורים תסומן ב $\langle u,v \rangle$ והיא פונקצייה המחזירה סקלר ומקיימת את התכונות מכפלה באות:

- מסמן את הצמוד של (u,v) ב- גם השדה הוא ממשי אין מסמן את הצמוד של $\langle u,v \rangle = \overline{\langle v,u \rangle}$.1 חשיבות
 - $\langle u, v + w \rangle = \langle u, v \rangle + \langle u, w \rangle$.2
 - $a \cdot \langle u, v \rangle = \langle a \cdot u, v \rangle = \langle u, a \cdot v \rangle$.3
 - $v=\vec{0}$ עבור כל v ו v>0 אם ורק אם $\langle v,v\rangle =0$.4

כדי להוכיח שפונקציית היא מכפלה פנימית, צריך להוכיח שהיא מקיימת את התכונות

$$\|v\|=\sqrt{\langle v,v
angle}$$
 נורמה של וקטור מוגדר ב $\langle v,v
angle=\|v\|^2$ הערה:

אם הנורמה של v שווה ל-1 אז נגיד שהוא וקטור מנורמל

 $\hat{v} = rac{v}{\|v\|}$ אם נרצה לנרמל וקטור אזי

 $tra(A \times B^t)$: מכפלה פנימית עבור מטריצות

$$\langle f,g
angle = \int_0^1 f \cdot ar{g}$$
 : מכפלה פנימית עבור פונקציות

$$\langle \vec{x}, \vec{y} \rangle = \sum_{i=1}^{n} x_i y_i$$
: מכפלה פנימית סטדנרטית

היא הזווית בינהם $\langle u,v \rangle = \|u\| \cdot \|v\| \cdot cos\theta$ היא הזווית בינהם במכפלה הפנימית הסטדנרטית

$$|\langle u,v \rangle| \leq \|u\| \cdot \|v\|$$
 : אי – שיוון קושי שוורץ $|\langle u,v \rangle| = \|u\| \cdot \|v\|$ אז תלויים לינארית אז u,v אם u,v

$$||u+v|| \le ||u|| + ||v||$$
 : אי – שיוון המשולש

אורתוגנליות בשלהם שלהם היא u,v הם אותוגנליים אם המכפלה הפנימית שלהם היא u,v $\langle u, v \rangle = 0$

נאמר שבסיס הוא **בסיס אורתוגנאלי** אם **כל** זוג וקטורים בו אורתוגנאליים אחד לשני, ואם כל הוקטורים הם מנורמלים אז נאמר שהבסיס הוא **אורתונרמאלי**.

תהליך גרם שמידט

U קלט: בסיס

פ**לט:** בסיס חדש ל U אשר הינו בסיס אורתוגונלי

U נתון וקטורים בסיס מהווים בסיס ל $\{u_1,u_2\dots u_n\}$ נתון וקטורים ל

- $v_1 = u_1$ נגדיר $v_2 = u_2 \frac{\langle \mathbf{v}_2, v_1 \rangle}{\|v_1\|^2} \cdot v_1$ נגדיר $\mathbf{v}_3 = u_3 \frac{\langle \mathbf{v}_3, v_1 \rangle}{\|v_1\|^2} \cdot v_1 \frac{\langle \mathbf{v}_3, v_2 \rangle}{\|v_2\|^2} \cdot v_2$ נגדיר $\mathbf{v}_3 = u_3 \frac{\langle \mathbf{v}_3, v_1 \rangle}{\|v_1\|^2} \cdot v_1 \frac{\langle \mathbf{v}_3, v_2 \rangle}{\|v_2\|^2} \cdot v_2$
- $v_i=u_i-\sum_{j=1}^{i-1}rac{\langle v_i,v_j
 angle}{\|v_i\|^2}\cdot v_j$ אזי $i\in[1,n]$ לכל

במידה ונרצה בסיס אורתונרמאלי, ננרמל כל בסיס בבסיס אורתוגנאלי.

$$|a + bi| = \sqrt{a^2 + b^2}$$
:

הוכחות:

$$(\|\boldsymbol{u}\pm\boldsymbol{v}\|)^2\leq \|\boldsymbol{u}\|^2\pm 2Re(\langle\boldsymbol{u},\boldsymbol{v}\rangle)+\|\boldsymbol{v}\|^2$$

הוכחה:

$$(\|\boldsymbol{u} \pm \boldsymbol{v}\|)^2 = \langle \boldsymbol{u} \pm \boldsymbol{v}, \boldsymbol{u} \pm \boldsymbol{v} \rangle = \langle \boldsymbol{u}, \boldsymbol{u} \rangle \pm \langle \boldsymbol{u}, \boldsymbol{v} \rangle \pm \langle \boldsymbol{u}, \boldsymbol{v} \rangle + \langle \boldsymbol{v}, \boldsymbol{v} \rangle$$

$$\leq \|\boldsymbol{u}\|^2 \pm 2Re(\langle \boldsymbol{u}, \boldsymbol{v} \rangle) + \|\boldsymbol{v}\|^2$$

$$(\|u+v\|)^2 + (\|u-v\|)^2 = 2(\|u\|^2 + \|v\|^2)$$

הוכחה:

$$(\|u+v\|)^2 + (\|u-v\|)^2 = \|u\|^2 + 2Re(\langle u,v\rangle) + \|v\|^2 + \|u\|^2 - 2Re(\langle u,v\rangle) + \|v\|^2$$
$$= 2(\|u\|^2 + \|v\|^2)$$

$|\langle u,v angle| \leq \|u\| \cdot \|v\|$ אי שיוון קושי שוורץ

הוכחה:

נתבונן על המכפלה הפנימית הבאה, נשים לב כי לכל $t \in \mathbb{R}$ מתקיים:

$$0 \le \langle u - tv, u - tv \rangle \le \langle u, u \rangle - 2t \langle u, v \rangle + t^2 \langle v, v \rangle$$

(נציב t והשוואה ל-2) נציב (ניתן להגיע לערך להגיע לערך $t = \frac{\langle u,v \rangle}{\langle v,v \rangle}$

$$0 \le \langle u, u \rangle - \frac{2t\langle u, v \rangle^2}{\langle v, v \rangle} + \frac{t\langle u, v \rangle^2}{\langle v, v \rangle}$$
 ונקבל כי

(אי שיוון לא התהפך היות ומכפלה פנימית תמיד אי שלילית) נעשה מכנה משותף ונקבל

$$0 \le \langle u, u \rangle \langle v, v \rangle - \langle u, v \rangle^2$$

 $|\langle u, v \rangle| \le ||u|| \cdot ||v||$ ולכן וציא שורש ונקבל, נוציא וציא ($u, v \rangle^2 \le ||u|| ||v||$ ולכן

$||u+v|| \le ||u|| + ||v||$: אי – שיוון המשולש

הוכחה:

$$||u + v||^2 = \langle u + v, u + v \rangle = \langle u, u \rangle + \langle u, v \rangle + \langle v, u \rangle + \langle v, v \rangle = ||u||^2 + 2\langle u, v \rangle + ||v||^2$$

$$\leq ||u||^2 + ||u|| ||v|| + ||v||^2 = (||u|| + ||v||)^2 \to ||u + v|| \leq ||u|| + ||v||$$

הסבר תהליך גרם שמידט

 $\{u_1, ..., u_n\}$: קלט $\{v_1, ... \, v_n\}$:פלט

הסבר:

 $v_1 = u_1$ נגדיר וקטור

$$v_2 = u_2 - \alpha v_1$$
 נגדיר

 $v_2 \perp v_1$ נרצה ש- v_2 כך ש

$$\langle v_1, v_2 - av_1 \rangle = 0$$
 ולכן נרצה ש

$$a=rac{\langle v_1,v_2
angle}{\langle v_2,v_2
angle}$$
כלומר $\langle v_1,v_2
angle-a\langle v_1,v_1
angle=0$ כלומר

עבור a,b כמו שעשינו קודם ולכן זה מוגדר $v_3=u_3-av_1-bv_2$ עבור ככה $v_3=u_3-av_1-bv_2$ כמה

$$\langle f,g \rangle = \int_0^1 f \cdot g$$
 : מכפלה פנימית עבור פונקציות

הוכחה

על מנת להראות כי $\langle f,g \rangle$ מכפלה פנימית היא צריכה לקיים את 4 התנאים הבאים:

$$\langle f, g \rangle = \langle g, f \rangle$$
.1

$$\langle f,g \rangle = \int_0^1 f \cdot g = \int_0^1 g \cdot f = \langle g,f \rangle$$
 הוכחה:

$$\langle f + h, g \rangle = \langle f, g \rangle + \langle h, g \rangle.2$$

$$\langle f + h, g \rangle = \int_0^1 (f + h) \cdot g = \int_0^1 fg + gh = \int_0^1 f \cdot g + \int_0^1 h \cdot g = \langle f, g \rangle + \langle h, g \rangle$$

$$\langle kf, g \rangle = k \langle f, g \rangle$$
 .3

$$\langle kf, g \rangle = \int_0^1 kf \cdot g = k \int_0^1 f \cdot g = k \langle f, g \rangle$$

$$\langle f, f \rangle = 0 \Leftrightarrow f = 0 \mid \langle f, f \rangle \ge 0.4$$

$$\int_0^1 f^2 = 0 \Leftrightarrow f = 0$$
 ו $\langle f, f \rangle = \int_0^1 f^2 \ge 0$:הוכחה:

$tra(A \times B^t)$: מכפלה פנימית עבור מטריצות

הוכחה:

(trace) קודם כל נזכר בתכונות העקבה

$$tr(A+B) = tr(A) + tr(B) . 1$$

$$tr(kA) = ktr(A)$$
 .2

$$tr(A^T) = tr(A)$$
 .3

על מנת להוכיח כי $\langle A,B \rangle = tra(A \times B^t)$ יש צורך להראות את 4 התכונות הבאות:

$$\langle A, B \rangle = \langle B, A \rangle$$
.1

$$\langle A,B\rangle = tr(B^TA) = tra(B^TA)^T = tra(A^TB) = \langle B,A\rangle$$
 :הוכחה

$$\langle A + C, B \rangle = \langle A, B \rangle + \langle C, B \rangle.2$$

$$\langle A+C,B \rangle = traig(B^T(A+C)ig) = tra(B^TA+B^TC) = tra(B^TA) + tra(B^TC) = :$$
הוכחה: $\langle A,B \rangle + \langle C,B \rangle$

$$\langle kA, B \rangle = k \langle A, B \rangle.3$$

$$A^{T}A = \begin{bmatrix} a_{12} & a_{22} & \cdots & a_{m2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \end{bmatrix}$$

$$\langle kA,B \rangle = tra(B^TkA) = ktra(B^TA) = k\langle A,B \rangle$$
 :הוכחה

$$\langle A, A \rangle = 0 \iff A = 0 \mid \langle A, A \rangle \ge 0.4$$

 $\langle A,A
angle$

$$\langle A, A \rangle = tra(A^T A) = :$$
הוכחה

 $= \left({{a_{11}}^2 + {a_{21}}^2 + \ldots + {a_{n1}}^2} \right) + \left({{a_{12}}^2 + {a_{22}}^2 + \ldots + {a_{n2}}^2} \right) + \ldots + \left({{a_{1s}}^2 + {a_{2s}}^2 + \ldots + {a_{ne}}^2} \right) \ge 0$

$$\langle A, A \rangle = 0 \iff A = 0$$

 $= trA^T A$

יהי
$$V \subseteq V$$
 מרחב מכפלה פנימית, יהי $U \subseteq V$ תת מרחב

U יהי $u_1 \dots u_k$ יהי

 $v \in V$ יהי

U אורתוגונלי לכל הוקטורים בv אז $i \in [1,k]$ אם עבור כל $v \perp u_i$

הוכחה:

 $w \in U$ יהי

:קיימים סקלרים a_1,\ldots,a_k כך ש

$$w = a_1u_1 + \dots + a_ku_k$$

$$f(v,w) = f(v,a_1u_1 + \dots + a_ku_k) = a_1f(v,u_1) + \dots + a_kf(v,u_k) = 0$$

$$v \perp w \not \exists k$$

אם מחד לשני אז הם בת"ל 0 שונים מ v_1,\dots,v_n אם

הוכחה:

$$a_1=a_2=\cdots=a_n=0$$
 נניח ש $a_1v_1+\cdots+a_nv_n=0$ צ"ל ש

 $i \in [1, n]$ כאשר עם כל עם פנימית של נפעיל מכפלה פנימית

$$f(a_1v_1+\cdots+a_nv_n,v_i)=a_1f(v_1,v_i)+\cdots+a_if(v_i,v_i)+\cdots+a_nf(a_nv_i)=$$
ונקבל כי $a_i=0$ נין $v_i\neq 0$ נין $f(v_i,v_i)\neq 0$ היות ו $f(v_i,v_i)$

$$a_1=a_2=\cdots=a_n=0$$
 בגלל שזה נכון לכל $i\in[1,n]$ נקבל כי

$$dimU + dimU^{\perp} = dimV$$
 אז $U \subseteq V$ יהי

הוכחה:

נחסום מלמעלה:

 $u_1 \dots u_k : U$ ניקח בסיס אורתוגונלי

 $.v_1 ... v_n : U^\perp$ ניקח בסיס אורתוגונלי

 $u_i \perp u_i, v_i \perp v_i$ מכיוון שבחרנו בסיסים אורתוגונליים, לכל i,j מתקיים:

 $u_i \perp v_i$:לפי הגדרת בסיס משלים אורתוגונלי, מתקיים גם

לפי המשפט הקודם, וקטורים אורתוגונליים הם בת"ל. לכן:

$$\dim(span\{u_1, ..., u_k, v_1, ..., v_n\}) = n + k$$

ומכיוון שכל הוקטורים האלו מוכלים ב \emph{V} :

$$dimU + dimU^{\perp} = k + n \le dimV$$

נחסום מלמטה:

נוסיף לU שהגדרנו למעלה, עוד m וקטורים בת"ל עד שנקבל בסיס לU. לכן:

$$dimV = k + m = dimU + m$$

נפעיל גם על הוקטורים שהוספנו תהליך גרם-שמידט. נקבל:

$$u_1, \ldots, u_k, v_1, \ldots, v_m$$

מכיוון שהבסיס אורתוגונלי, לכל i,j לכל מתקיים: $u_i \perp v_j$ מתקיים:

$$\{v_1,\ldots,v_m\}\in U^\perp$$

ומכיוון שוקטורים אלה הם בת"ל, מתקיים:

$$\dim(span\{v_1,\dots,v_m\})=m\leq dim U^\perp$$

נציב במשוואה שהתחלנו ממנה, ונקבל:

$$dimV \leq dimU + dimU^{\perp}$$

מצירוף שני החסמים, הטענה מוכחת.

$$(V^{\perp})^{\perp} = V$$

הוכחה:

 $V \subseteq (V^{\perp})^{\perp}$ שלב א': נוכיח כי

 $x \in (V^{\perp})^{\perp}$ יהי $x \in V$ צ"ל כי

 V^{\perp} אורתונגלי לכל הוקטורים ב $x \in V$

 $x \in (V^{\perp})^{\perp}$ ולכן

 $(V^{\perp})^{\perp} \subseteq V$ שלב ב': נוכיח כי

לפי משפט המימדים מתקיימות שתי הטענות:

$$dimV + dimV^{\perp} = dimU$$

$$dimV^{\perp} + dim(V^{\perp})^{\perp} = dimU$$

נחסר בין המשוואות ונקבל:

$$dimV = dim(V^{\perp})^{\perp}$$

A=B טענת עזר: אם $A\subseteq B$ וגם $A \subseteq B$ טענת עזר

לפי מה שהוכחנו בכיוון הראשון נקבל:

$$V = (V^{\perp})^{\perp}$$

$W \cap U$ מציאת בסיס ל

בסיס עבור המרחב $W \cap U$ ניתן לקבל כך : לייצג את כל אחד מהבסיסים עייי מערכת משוואות, להכניס את המשוואות למטריצת שורות ולדרג, הפתרון למערכת המשוואות זה הבסיס לחיתוך.

W+U מציאת בסיס ל

בסיס עבור המרחב ליקבל (כך: נאחד את האיברים ליקבל (כך: נאחד את ניתן לקבל קבוצה פורשת עבור אוסף עבור W+U בסיס עבור עבור עבור W+U . כעת ננפה מתוכה אוסף בת"ל.

בסיס למשוואות

- 1. להכניס את המקדמים של הוקטורים למטריצת עמודות
 - x1
 - x2 הכניס וקטור כללי של פתרונות 2. x3
- הינה U הינה את המטריצה , לאחר קבלת שורת האפסים המשוואה אשר מייצגת את טלריצה , לדרג את המטריצה , לאחר קבלת שורת מערכת המשוואת אשר נותנת פתרון יחיד לדוגמא: $\langle 0|0|x3-2x2+x1 \rangle$
 - 4. לרשום את הפתרון בצורה

משוואת לבסיס

- 1. להכניס את המקדמים של הוקטורים למטריצת שורות
 - 2. לדרג את המטריצה
- (אין לו איבר מוביל נסמן ב s,t כל משתנה שהוא חופשי (אין לו איבר מוביל נסמן ב

2 1

מייצג את הפתרון בצורה הבאה 3*s+-5*t הוקטורים שקבלנו הם מהווים בסיס אשר מייצג .4 $4 \qquad 3$

U את

 $U=span\{(2,3,4),(1,-5,3)\}$ לרשום את הפתרון בצורה U=(2s+t,3s-5t,4s+3t) הוא מהצורה U=(2s+t,3s-5t,4s+3t)

 $AA^T = I$ טענה: A היא מטריצה אורתוגונלית אם ורק אם

הוכחה:

 \mathbb{R}^n נניח כי A מורכבת מהשורות r_1,\dots,r_n המהוות בסיס אורותונורמלי

 (r_i, r_i) יהיה i, jה התא הונן במטריצה שמתקבלת מהכפלת מהכפלת יהיה יהיה נתבונן במטריצה שמתקבלת מהכפלת

 $\langle r_i, r_j \rangle = 0$ מכיוון שהשורות אורותונורמליות, בתאים שאינם על האלכסון הראשי, בהם $i \neq j$ נקבל $AA^T = I$, מכאן, $\langle r_i, r_j \rangle = 1$ בתאים על האלכסון הראשי, נקבל $\langle r_i, r_j \rangle = 1$.

(מסקנה: $A^T = A^{-1}$ אם"ם A היא מטריצה אורתוגונלית.)

 \mathbb{R}^n - למה: אם A היא מטריצה אורתונגלית אז גם העמודות של A מהוות בסיס אותוגנלי ל

הוכחה:

 $A^T(A^T)^T=I$ לפי הטענה הקודמת: $AA^T=I$. לכן $AA^T=I$, וגם מתקיים:

. ולפי הטענה הקודמת, A^T היא מטריצה אורתונורמלית

טענה: אם מטריצה אורתונגליות אז אם AB היא הו מטריצות אורתונגליות אורתונגליות אם A,B

 $B^T = B^{-1}$ ו $A^T = A^{-1}$:לפי הנתוו

$$(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1} = B^TA^T = (AB)^T$$

 $detA = \pm 1$ טענה: אם A אורתוגונלית

הוכחה:

 $|A^T| = |A^{-1}|$ לפי הנתון: $A^T = A^{-1}$, ולכן:

 $|A|=\pm 1$ נוכל להחליף את שני הצדדים לפי שקילויות: $|A|=\frac{1}{|A|}$, נעביר אגף: $|A|^2=1$. לכן

 $\langle u,v \rangle = \langle Au,Av \rangle$ אורתוגונלית, ויהיו וקטורים u,v אז: A אורתוגונלית, ויהיו

הוכחה:

 $\langle u,v \rangle = v^T u$:נשתמש בהגדרה של מכפלה סקלרית

$$\langle Au, Av \rangle = (Av)^T Au = v^T A^T Au$$

ולפי תכונה של מטריצה אורתוגונלית:

$$= v^T A^{-1} A u = v^T u = \langle u, v \rangle$$

מסקנות: אם A אורתוגונלית:

||v|| = ||Av|| .

 $Au \perp Av$ אז אז $u \perp v$ ב.

הגדרה: העתקה לינארית אורתוגונלית:

העתקה לינארית נקראת העתקה לינארית מטריצה אורתוגונלית, נקראת העתקה לינארית f(v) = Av, אורתוגונלית.

הגדרה: מטריצה אוניטרית

 $A \in \mathbb{C}^{n imes n}$ נקראת מטריצה אוניטרית אם השורות שלה מהוות בסיס אורתונורמלי ל

 $AA^*=I$ טענה: A היא מטריצה אוניטרית אם ורק אם

|detA| = 1 טענה: אם A אוניטרית אז

הוכחה:

 $det(A^{-1}) = det(A^*)$: ולכן: $A^{-1} = A^*$

 $det(A*) = \overline{det(A^T)} = \overline{det(A)}$ נשים לב כי

 $det(A)\cdot \overline{det(A)}=1$: נעביר אגף, ונקבל $\frac{1}{det(A)}=\overline{det(A)}$

 $||\det(A)||^2 = 1$ ניתן לראות כי $|z \cdot \bar{z}| = |z|^2$. ולכן

אזי: $(A=A^T)$, אזי: מטריצה ממשית מימטרית ($A=A^T$), אזי

- א. כל הערכים העצמיים של A הם ממשיים.
- ב. קיימים n וקטורים עצמיים אורתוגונליים אחד לשני.

 $A=A^*$ המרטיצה המרוכבת A נקראת הרמיטית, אם

(מטריצה שעל האלכסון הראשי שלה ישנם מספרים מרוכבים, אינה הרמיטית)

הרחבת המשפט הספקטרלי: תהי A מטריצה מרוכבת הרמיטית $(A=A^*)$, אזי:

- א. כל הערכים העצמיים של A הם ממשיים.
- ב. קיימים n וקטורים עצמיים אורתוגונליים אחד לשני.

הוכחה לתכונה א': (לתכונה ב' לא הוצגה הוכחה בשיעור)

 $Av = \lambda v$, הרמיטית, עם ערך עצמי λ ווקטור עצמי a הרמיטית, עם ערך עצמי λ

$$\langle v, Av \rangle = (Av)^*v = v^*A^*v$$

ולפי ההגדרה של מטריצה הרמיטית:

$$= v^*Av = v^*\lambda v = \lambda v^*v = \lambda \langle v, v \rangle$$

מצד שני:

$$\langle v, Av \rangle = \langle v, \lambda v \rangle = \bar{\lambda} \langle v, v \rangle$$

:לכן

$$\lambda \langle v, v \rangle = \bar{\lambda} \langle v, v \rangle$$

. לכן: $\langle v,v \rangle \neq 0$ ומכיוון שv הוא וקטור עצמי, לכן $v \neq 0$, ולפי תכונות של מכפלה פנימית, גם

$$\lambda = \bar{\lambda}$$

 $\lambda \in \mathbb{R}$ ולכן בהכרח